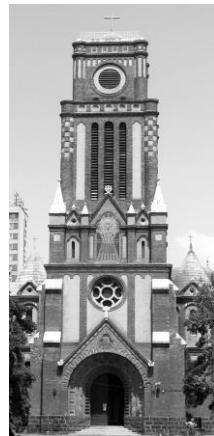

Szentlélek Híradó

A Budapest-Herminamezői
Szentlélek Plébánia lapja
2017. œsz

A sün hitélete

Halló Emberek! Hívők! Kassai tériek! Közösségek! András atya!

Törődik valaki azzal, hogy én a hívő süni, vagy inkább a süni típusú hívő mit érzek és gondolok? Először is emberi zajt csapok, a száradt, lehullott levelek közt különösen is nagyon! Ha eltűnő, környezetembe olvadó jelen ségként élek, akkor ezzel hívom fel magamra a figyelmet. Ha ennyi kevés lenne, hangosan fújtatok, ez a hang elég félelmetes, nem lehet nem észrevenni. Heves sóhajtásokkal adom a többiek tudtára, hogy hosszú és kényelmetlen a prédkáció, nincs benne elég hízelgés, hogy hiányolom a misén a kedvenc szenténekemet, hogy keveselem a ministránsokat és helytelenítem a padban kettővel mellettetem ülő asszony öltözetét, túl színesnek tartom a korához képest.

Ha András atya arról beszél, hogy vegyük ki a részünket a plébániai közösség életéből, akkor összegubódzom, és körös-körbe keresztem a tüskéimet. Ettől függetlenül szeretem, ha kedvesnek és hasznosnak tartanak, főként a munkámért és a családomért hozott áldozatok miatt. Persze András atya erre azt mondja, hogy ezt a nem hívők is felmutatják a maguk életében, mennyivel vagyunk jobbak náluk, ha az egyházi közösségen nem állunk helyt? Ilyenkor szoktam gömbölyödni, tüskésedni. Néha viszont eszembe jut, hogy ezzel a kívülálló daccal talán önmagamat rövidíttem meg. Ja, és azt is megfigyeltem, hogy ha sokáig nem gyónok, akkor hosszabbak lesznek a tüskéim, és már visszafelé is elkezdenek szúrni. Olyan vallási életre vágyom, amelynek nincsenek követelményei, nagyon kellemes és így is elvezet az üdüdvösségre. Hall engem valaki?

Idei táboraink

Közösségeink ismét kitett magáért a gyerekekkel, fiatalokkal történő, nyári táboroztatás támogatásában. Ministránsaink, Mária-lányaink, nagyobb fiataljaink hívő, baráti közösséggé formálása a közösség jövőjének egyik lényeges kulcsa. Külön mutatóvány a küllönböző korosztályok együttélése egy-egy turnusban, az ilyen jellegű összecsiszolódás is. Egy komolyabb adománynak köszönhetően azokkal a fiatalokkal, aki már több mint tíz éve járnak Velencei taborhelyünkre, lehetőségünk nyílt néhány nap eltöltésére a Tisza-tónál.

Bérmálás

Azt hiszem, eddigi papi életem legszebb, legígéretesebb bérmlálása volt az idei. Komoly felkészülés után húsz bérmlálkozó, kamaszok, fiatal házasok és érettebb korú felnőttek álltak az oltár és a püspök atya elé, hogy elfogadják és lelki erőforrásukká tegyék a Szentlélek ajándékait.

Szokásos mondásomat, amely szerint: „A bérmlálás mindenhol szép, de azért ez mégiscsak a Kassai tér” – most Ferenc püspök atya, és a vendégek sokasága is megerősítette.

Ebben a tanévben új bérmlálási előkészület kezdődik. Kamaszoknak péntek esténként, nagyobb fiataloknak szerdán esténként, harminc év feletti felnőtteknek minden hónap első vasárnapjának délutánjain tartom a foglalkozásokat. Mostantól lehet jelentkezni. András atya

Az ember
önértékelési
szempontokat
keres,
főként úgy,

hogy elégedett
lehessen
önmagával.

Eljön az idő, amikor ráébredünk:
az vagyok, aki Isten szemében
vagyok, aki Isten számára vagyok.

Ősztől újra: Fiatal házasok és családok közössége

Amikor a nálunk felkészülő jegyespároktól, mint új házasoktól esküvőjük után elköszönünk, minden elhangzik a mondat, hogy visszavárjuk őket. Jó néhányan itt élnek tovább a közelünkben, várják, hogy megszólítsuk őket, közösségebe vonjuk, megbeszélésre szánt témákat vessünk fel aktuális kérdéseikkel, gondjaikkal, a keresztény család tudatos építésével kapcsolatban. Ugyanakkor szeretnék időről-időre megmutatni kisgyermekéiket is, összeárátkoztatni egymással a katolikus családok csemetéit, együtt lenni egy viadám, családi örömben, ha csak havonta néhány órára is.

Eddig András atya próbált ennek érdekében minden megtenni, amit tudott, de ez kevésnek bizonyult, egy ilyen közösségnak önmagát kell szerveznie. Most két-három fiatal házaspár fogott össze, hogy gyakori üzenetváltással szervezze a találkozókat, de az egyes alkalmak között eltelt időben is tudhasson egymásról valamennyi közénk tartozó házaspár. Újjávarázsolta közösségi házunk, velencei táborhelyünk ragyogó helyszíneket kínál a találkozókra, de kimozdul-hatunk külső terepre is, egy-egy Margit-szigeti, családi vetélkedővel, majállissal, vagy más kiránduló programok is szóba kerülhetnek.

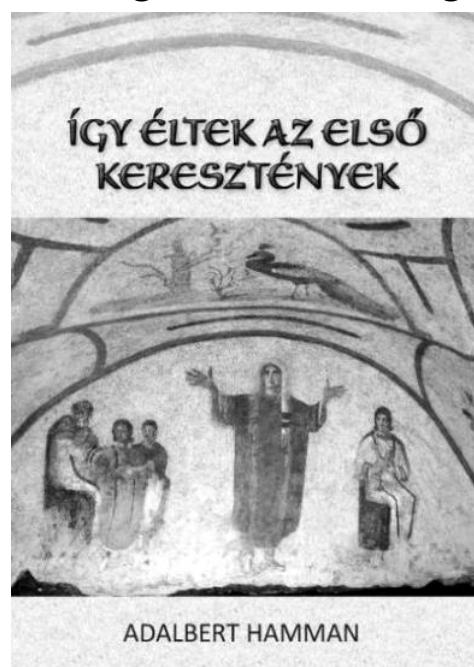
Talán többen emlékezünk rá, András atya szinte valamennyi esküvői beszédében két eszmei ajándékot helyez a házasulandók ölébe: az egyik a kereszténység, az Egyház, a nagy család, az egyes családok hátterében, a maga gyakorlati, de határozott eszmei elkötelezettségen alapuló szempontjaival. A másik a magyarság, a maga sorsközséggel, történelmi, szellemi örökségével, példaképeivel. Ezeket az ajándékokat nem elég egyszer, az ünnepi pillanatokban elfogadni, lehetőségeikkel a minden napokban kell tudni élni. Az erre törekvő fiatal szülők ebben tudják támogatni egymást, persze továbbra is az atya védőszárnyai alatt.

Éva és Péter

Felnőttként hittanra járni? Minek?

Ez részben azért fontos, mert vagy titkoljuk, hogy keresztények vagyunk, vagy ha megvalljuk, meglehetősen sok kérdést kapunk, és jó néhány-szor mi maradunk szégyenben, hogy egy olyan gazdag világot, amilyet hitünk világa feltár – nem ismerünk. Ám még ha nem is érkeznek hozzánk kérdések, erről a gazdagságról akkor sem érdemes lemondanunk. A világ változik, erre hívőként kell készen állnunk. Nos, idén is ehhez merítünk bőlcsességet, felkészültséget összejöveteleinken két könyv alapján:

A felnőtt foglalkozások **szerdán esténként** folynak, a mise után hetenkénti váltással tartunk KATEKÉZIST – azaz felnőtt szintű hittant, vagy BIBLIA KÖRT – a Szentírás még mélyebb, még jobb megismeréséért. Jézus szerint a jó családapa kincseiből régit és újat vesz elő.

Ennek megfelelően a katekézisen az ókereszteny élet forrásaihoz nyúlunk vissza, abból a korból próbálunk meg a legújabb történelmi kutatások alapján erőt meríteni, amely a Jézus korát követő, üldözöttében élt keresztény nemzedékek életét tárgja elénk.

Prohászka Ottokár püspöknek az Elmélkedések az Evangéliumról című könyve bibliatudomány, költészet és misztikus megfontolások színes sorozata. A sokszor hallott evangéliumi jelenetek, évente átélt ünnepek hogyan válhatnak élményszerűvé egy szent életű, rendkívüli irodalmi erővel alkotó püspök elmélkedéseiből? Pontosan tudjuk, hogy számunkra már kissé nehézkesnek tűnik az egy évszázaddal ezelőtti fogalmazás, ezért nem árt, ha van egy író plébánosunk, aki a mi nyelvünkre „fordítja”, közben kiemelve a sajátosan gyönyörű megfogalmazásokat.

Munka után még egy ilyen foglalkozás is, nem fárasztó? Akik rendszeresen járnak, azok pontosan tudják, hogy milyen színes és könnyen „emészthető” szellemi élmény várja őket. Közben a vetítések és zenehallgatások élénkítik együttléteinket: az egyházzenei különlegességek mellett bepillanthatunk Kremsmünster és Seitenstetten varázslatos világába.

ELMÉLKEDÉSEK
AZ EVANGÉLIUMRÓL

Prohászka Ottokár

András atya szerda délutáni közösségi hittanjai

„Annak a szegény gyereknek e nélkül is mennyi különörája van...!”

Ó, valóban! S vajon mind olyan fontos, hogy az iskolai hittant mellett kiszorítsa azokat a közösségi foglalkozásokat, amelyek életszerűbbé teszik az iskolapadban tanultakat, és otthonosabbá teszik a gyerekek számára az Egyházat, a közösséget? Kockáztassuk meg, hogy óvodás kortól egy-egy órát itt töltsenek a gyerekek Közösségi házunkban szerdán délutánonként!

Óvodások: du. 3/4 5-től (kézműves foglalkozás, bábmese)

Tudjuk, hogy mindenkinél meghatározóak a kisgyerekkori élmények, benyomások. Az ovis csoportnak Évi néni kedvessége, kézműves kreativitása és András atya bábjátékos tanmeséje nyújt felejthetetlen alkalmakat.

Sokat segítenénk az atyán, ha az otthon már feleslegessé vált kesztyűbabokkal megajándékoznánk őt.

Persze valaki mindenkor mindenkor hozza a gyerekeket, anyukák, nagymamák, akiknek jó alkalom az itteni, egymással való találkozás.

Alsósok: du. 5-től (bibliai történetek, ünnepek, játék, ének), és persze mindenkor mindenkor, amire az iskolai hittanban nem lehet nyugodtan sort keríteni. Többen itt értik meg, amit ott tanultak, mert bőven adódik idő a kérdésekre, egy kis játékra, rajzolásra is, és olykor néhány szem sütemény is előkerül.

Felsősök: du. 3/4 6-tól (bibliai vetélkedő, imádság, lelkivezetés).

A serdülőkor kezdetén nem árt, ha személyesen „kéznél van” a lelkipásztor, és nemcsak választ ad a nehezen érthető kérdésekre, de a lelki fel-dolgozásukhoz is szempontokat ad, és a nagyobb gyerekek itteni barátokkal is megismerednek.

A foglalkozásokra a gyerekek magukkal hozhatják testvéreiket, barátaikat, osztálytársaikat is!

Na, és velünk mi lesz?

Hit nélkül nőttünk fel,
és most hiányzik valami
kapaszkodó. Elkéstünk?

Dehogy! minden űszinte, igazságkereső felnőtt testvérünket (26 év felett) szeretettel várunk október 1-étől minden hónap első vasárnap délutánján 17 órától előkészületre. Katekumenátus (hitjelöltség), keresztelés, elsőáldozás, bérmálás – minden lehetséges, még érettebb korban is.

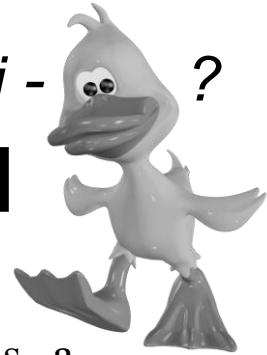
Ami a
legjobban
hiányzik:

A közösségi imádság

Mind az Oltáregyesület, mind a Rózsafüzér Társulat, mind a Szent Mónika Kör, az édesanyák, nagymamák imaközössége rendszeresen tart imaórákat, erről minden esetben halljuk a tájékoztatást a hirdetésben. Nem csak asszonyok vehetnek részt ezeken az alkalmakon. Érezzük át, mit jelent Jézus jelenléte a közös imádság alatt!

Énekelni – jó. Közösen énekelni sokkal jobb. De Isten dicsőségére közösen énekelni – ez felülmúlhatatlan. Énekkarí próbáinkat vasárnap esténként, a mise után tartjuk. Jelentkezni kántorainknál lehet.

12 tény a pedofil botrányokról

Az alábbi (szerkesztett, rövidített) lista a katolikus pap Dwight Longenecker atyától származik, aki Philip Jenkins, a Penn State egyetem nem katolikus professzorának e témáról szóló könyvét ajánlja, mint "a legobjektívebb" munkát a témaban. Jenkins a könyvében ki-fejtett kutatási eredményeit egy rövidebb cikkben is összefoglalta. Longenecker atya a listáját e cikk alapján készítette el.

1. Nem a cölibátus tehet róla, házas emberek sokkal nagyobb arányban molesztálnak gyermeket, mint cölibátusban élő papok.
2. A legtöbb gyermekmolesztálást családon belül követik el.
3. Valamennyi vallási csoportnak vannak pedofilbotrányai, és bár a katolikus közöttük a legnépesebb felekezet, e téren a statisztikák alján áll.
4. A gyermek molesztálása valamennyi szociális területen jelen van: az iskolákban, az ifjúsági szervezetekben, a sportokban, stb.
5. A statisztikák alapján épp a katolikus papok azok a közszolgák, akikre a gyermek molesztálása a legkisebb arányban jellemző: nem a papok, hanem a tanárok, az orvosok és az edzők állnak a lista élén.
7. A katolikus egyházon belüli pedofiliaügyek katolikusellenes előíletek, valamint a katolikus egyház nagysága és fizetőképessége miatt kerülnek gyakrabban az újságok címlapjaira.
8. A pedofilia és az efebofilia két különböző probléma. Míg az előző a szexuális érés előtti gyermeket iránti vonzódást, utóbbi a szexuális érettséget már elérte fiatalkorúak iránti vonzódást jelenti. A legtöbb "pedofiliaként" bemutatott eset valójában "efebofilia" volt.
9. A pedofiliát elkövetett katolikus papok száma elenyésző.
10. Amit ma az esetek "eltussolásának" gyakorlataiként ismerünk, olyan, évtizedekkel ezelőtti kulturális környezetben valósult meg, amiben a probléma nem volt még kellőképpen megértett, és az ilyen ügyeket valamennyi szervezet a saját hatáskörén belül tartotta.
11. Több esetben az áldozatok és családjaik védelmében történt, ugyanakkor lehetőséget láttak az elkövető rehabilitációjára, és el akarták kerülni a botrányokozást.
12. A kártérítési perek megindulása nyeréskedni próbálkozókat támasztott, így jó néhány hamis vádra derült fény. *Forrás: Katolikus válasz*

Hihetetlen történet: így menekült meg egy iraki pap a kivégzéstől

Keresztényként az Urat szolgálni a Közel-Keleten sosem volt veszélytelen. Vannak azonban olyan történetek, amelyekben rendkívüli módon nyilvánul meg az isteni gondviselés és csodaszámba mennek. Abuna Nirwan iraki ferences atya rémisztő történetében arról ír, hogyan menekültek meg a dzsihádisták kivégzése elől egy Moszul felé történő utazás során.

Nirwan atya felszentelése előtt orvostanhallgató volt. 2004-ben, amikor Szentföldön élt, a Jeruzsálemi Legszentebb Rózsafüzér Domonkos rendi (alapítójuk a palesztin származású **Maria Alphonsine Ghattas**, akit Ferenc pápa 2015-ben avatott szentté) nővérektől egy kegytárgyat kapott

ajándékba, amelyet a rend alapítója is használt egykoron. Ezt Nirwan atya mindig magával hordja.

Ahhoz, hogy szentté avassák a nővért, exhumálási eljárásra volt szükség – erre pedig épp Nirwan atyát kérték meg. Paptársa, Santiago Qeumada meséli el a történetet, melyről maga a ferences atya számolt be egy szentbeszédében, szentmise keretében, amit Bet Yalla-ban celebrált:

A tilalom miatt a légitárig általánosított hiányában az egyetlen utazási eszköz az autó volt. Tervem szerint először Bagdadba, majd onnan Moszulba, szüleimhez utaztam volna. A sofőr elég rémült volt az akkori iraki állapotok miatt, emellett megkérdezett, hogy nem jelent-e problémát, ha egy háromfős család is utazik velünk együtt? Semmi kivetnivalóm nem volt ez ellen. A sofőr egyébként keresztény volt, a család pedig muszlim. Amikor megálltunk egy benzinkútnál egy másik fiatal muszlim férfi megkérdezte, hogy ő is csatlakozhatna-e? Mivel még mindig volt hely, a sofőr őt is felvette.

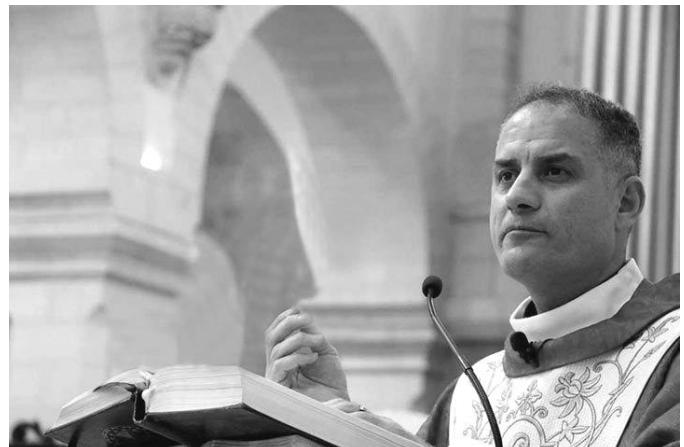
Az iraki-jordán határon nincs átjárás napkelte előtt. Amikor feljött a nap 50-60 autó szépen lassan beállt a sorba és mi is folytattuk utunkat. Egy óra elteltével egy ellenőrzőponthoz érkeztünk és előkészítettük az útleveleinket. Amikor megálltunk a sofőr érezte, hogy baj lesz, „félek ettől a csoporttól” – mondta. Előtte az ellenőrzőpont katonai irányítás alatt állt, azonban egy iszlamistákból álló terrorszervezet a katonákat legyilkolva átvette az ellenőrzőpontot. Amikor odaértünk, elkérték az útleveleinket és ki kellett szállnunk az autóból. Az iratainkat bevitték az irodába. Ekkor a férfi vissza-

jött és azt mondta nekem, hogy tovább folytatják az ellenőrzést, mi pedig mehetünk tovább az iroda mellett, ami gyakorlatilag már a sivatag volt. „Ám legyen – feleltem, ha kell, hát megyünk.” Nagyjából 15 percet sétáltunk, mire egy viskóhoz érkeztünk, amelyet mutattak nekünk.

Amikor odaértünk két maszkos férfi jött ki, egyikőjük egy kamerával és egy késsel a kezében, a másik szakállas volt és egy Korán volt a kezében. Amikor odajöttek hozzánk, megkérdezték, hogy honnan jöttem. Mondtam nekik, hogy Jordániából, ezután megkérdezték a sofőrt is. A következő a fiatal muszlim férfi volt, aki csatlakozott hozzánk a taxiban; őt megragadták, kezét hátrakötözték és a késsel ott helyben megölték. Ezt követően az én kezeimet is összekötözték a hátam mögött. Majd a férfi azt mondta: „Atya, ezt az Al-Jazeerának vesszük fel. Szeretne mondani néhány szót? Kérem, ne tartson tovább egy percnél!” Azt feleltem, hogy nem, csupán imádkozni szeretnék. Erre kaptam egy percet.

Mindezek után a vállamnál fogva lenyomott a földre, úgy, hogy térdre ereszkedtem. „Mivel pap vagy, tilos, hogy a véred a földet érintse, mert szentségtörés az.” Ekkor elment egy vődörért, majd visszajött, hogy elvágja a torkomat. Nem emlékszem, hogyan imádkoztam abban a pillanatban. Hihetetlenül féltettem és így szóltam Marie Alphonsine-hoz: „*Nem lehet véletlen, hogy most is nálam van a kegytárgy. Ha az Úr fiatalon szólít magához, készen állok, de ha mégsem, arra kérlek, ne haljon meg más sem.*” A férfi ezután megfogta a fejem, közben tartotta a vállamat és felemelte a pengét. Pár másodpercig csönd volt. Majd így szólt: „*Ki vagy?*” – egy szerzetes, feleltem. „*És mért nem tudok lesújtani a késsel? Ki vagy te?*”

Anélkül, hogy válaszolhattam volna, azt mondta: „*Atya, te és a többiek – menjetek vissza az autóhoz.*” Majd elindultunk visszafelé, ahol az autó is volt. Attól a pillanattól fogva megszűnt bennem a haláltól való félelem. Tisztában vagyok vele, hogy egy nap majd meg fogok halni, de csak akkor, ha Isten akarja úgy. Azóta senkitől és semmitől nem félek. Akármi történik is, az a Jóisten akarata és Ő meg fogja adni hozzá az erőt, hogy cipeljem a kereszjtét. Ami számít az a hit, mert az Úr gondját viseli annak, aki benne hisz.

**80 éves,
még mindig
tündöklő
szépségű,
és tele van
élettel**

**November 5-én
ünnepelünk!**

A születésnaposok elfújják tortájukon a gyertyát, itt fordítva történik, most lobbannak fel a Lélek lángjai, amikor közénk érkezik Bíboros Főpásztorunk és vele együtt több püspök, kormánytag, nagykövet, és a vendégek további sora, hogy velünk ünnepeljenek. Ilyenkor közösen kinyitjuk a családi fényképalbumot.

Anna Főhercegasszony látogatása 1937. május 31.

*Anna főhercegasszony
látogatása 1937. május 31.*

A templomszentelés 1937. november 14-én történt, Serédi Jusztinián bíboros, hercegprímás végezte. Később ő adta templomunknak az olasz zarándokok ajándékát, a Mamertini Feszületet. Mindazoknak, akiknek e néhány kép felkeltette az érdeklődését, figyelmébe ajánljuk az ünnepre elkészülő templomi kiállítást és fényképes albumot. A születésnap előkészítésében és megünneplésében természetesen közösséggünk minden tagjára számítunk.

Tekintetünk ismét a Mamertini Feszületen

A főváros 2020-ban újabb Eucharisztikus Világkongresszusra készül. 1938-ban templomunk kapta meg az olasz zarándokcsoport nemzeti ajándékát, melynek tiszteletét Alberto atyával 2003-ban megújítottuk. Templomunk jubileumára szintén megújult formában ismét megjelenik a Feszületről szóló könyvecske. Addig is néhány sor és kép szolgáljon ízelítőül.

Mihalovics Zsigmond - Pajor András
A MAMARTINI FESZÜLET

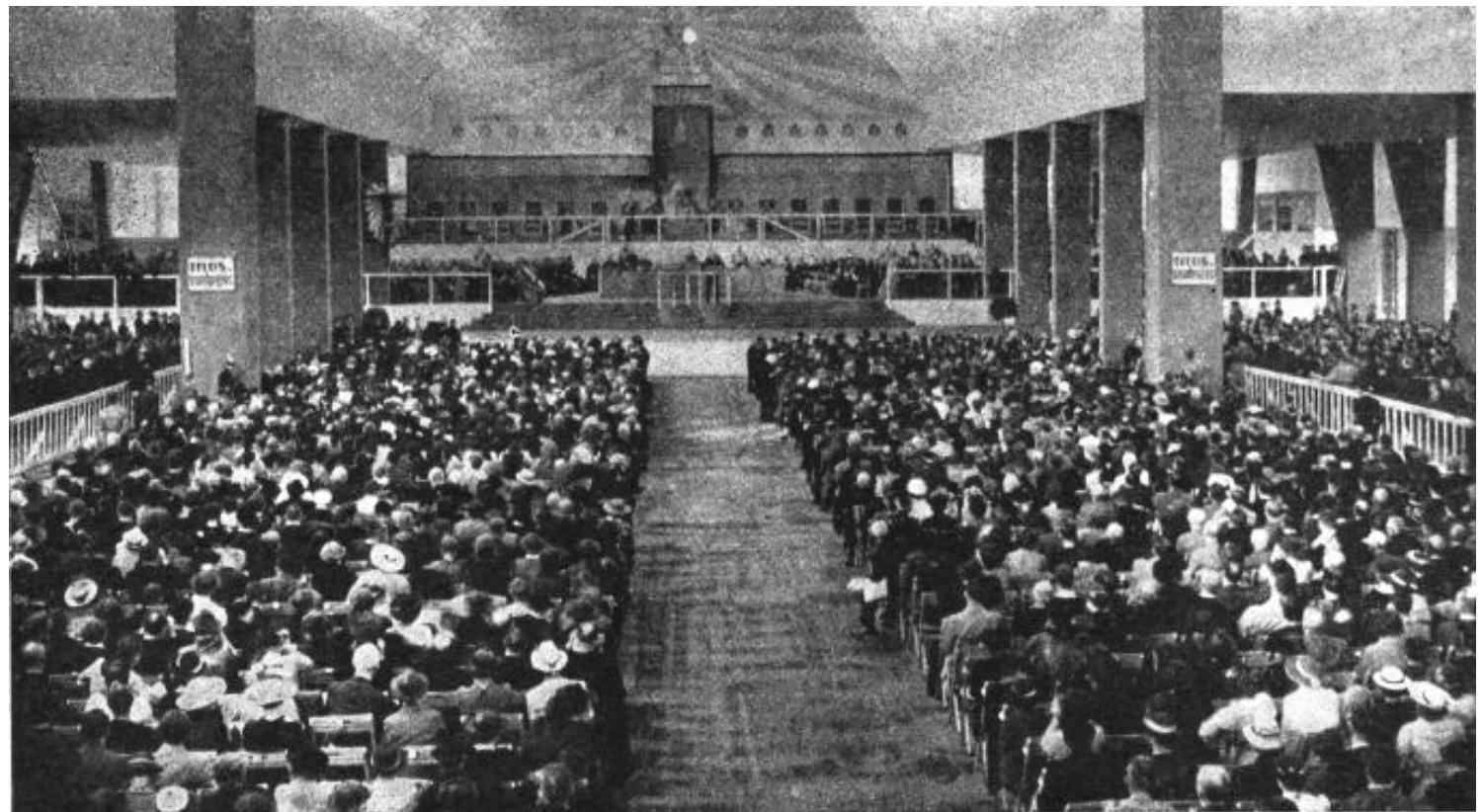

Róma, az eredeti feszület helye, a Mamertini börtön és a felette épült Ácsok Szent József temploma.

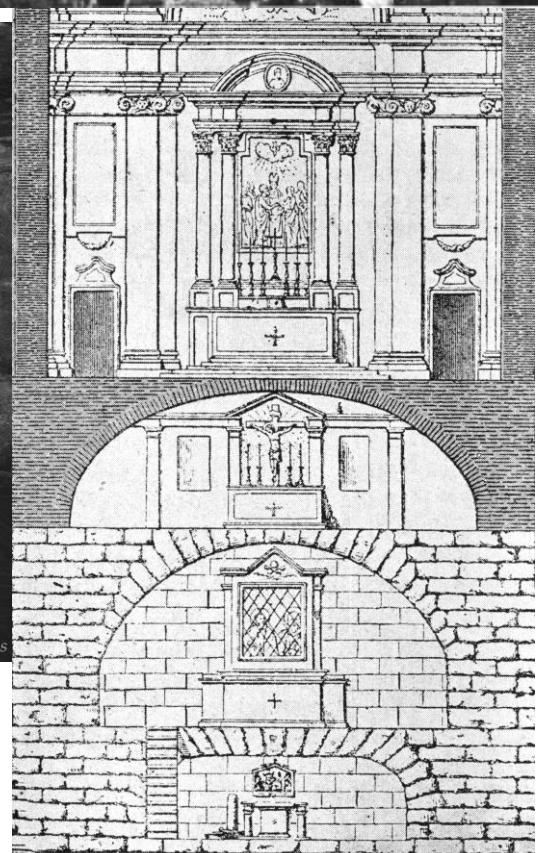

A Mamertinum római homlokzata

A feszület ünnepélyes átadás a kongresszus ünnepi csarnokában, 1938-ban

Szent Péter börtönének emlékhelye Rómában. A zarándokok ma is folyamatosan felkeresik az egykori börtönt és benne a feszületet.

Templomunk felújításáról

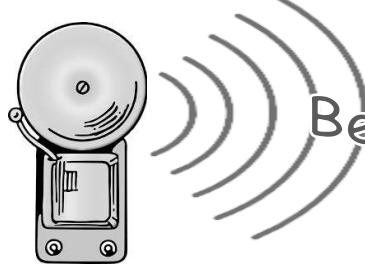
Több mint tíz éve történt, hogy András atyát vidéki útján riasztotta egy akkor, kisegítő kántor: „*Ég a templom előtere, dől ki a füst!*”. A fiatalembert is úgy vette észre a gyújtogatást, hogy népes nézelődő állt a templom előtt, de amikor megkérdezte tőlük, hogy értesítette-e valaki a tűzoltókat, a bárméssz-kodók értetlenkedve tekintettek rá, végül ő intézkedett. Egy jóakarónk gyújtotta meg a másik jóakaró által a templomba letett használt ruhákat, a szintetikus füst átitatta a vakolatot, utána hiába festettünk, a fal foltokban ledobta a festéket. Most nemcsak az előtér kerül újra, sokkal szakszerűbben felújításra, hanem a *Szent Erzsébet kápolna* is, amelyben a templom felépülésének és felszentelésének hatalmas emléktáblája látható.

Ugyanakkor folyamatosan hirdetjük a *felső nyílászáró cseréjét*, melyre kaptunk ugyan adományokat, sajnos nem eleget, valószínűleg azért, mert jó néhányan nem értik, hogy ez az építkezés mit is jelent. A magadban elhelyezkedő ablakok kő és fém keretei az évek során elváltak a faltól, emiatt olyan huzat alakul ki minden télen a templomban, hogy sokan ezért hagynak el bennünket, nem is csinálnak titkot belőle. Az oltárgyertyák lángjai ennek megfelelően táncolnak, a padokban alig érezhető a fűtés. Első lépésként, több mint tízmillió Forintból, de a legolcsóbb, alpinista megoldással megpróbáljuk elhárítani a huzatot, amely belső, színes ablakainknak is védelmet jelent, majd ennek tapasztalataiból és persze némi anyagi talpra állásból ki-indulva állunk neki a fűtés továbbfejlesztésének.

A magára hagyott templomot óhatatlanul birtokba veszi az ördög, de ezért sem a templomot, sem a sátánt nem okolhatjuk. A bűnösök azok, akik magára hagyták e templomot. *Otar Csiladze*

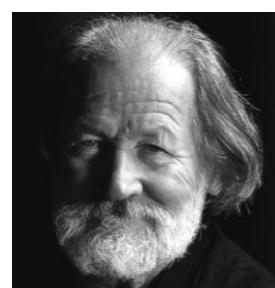
Közben elérkezett az ideje annak is, hogy Közösségi Házunk rangos rendezvényeknek otthonot adó nagytermét is kifessük, minthogy tizenöt éve, András atya ide érkezésekor történt az utolsó felújítás. Most ismét rendkívüli rendezvényekre és fogadásokra készülünk, ezért időszerűnek éreztük, hogy a templom mellett ezzel a feladattal is foglalkozzunk. Tényleg rendkívüli örööm, hogy gyerekek és felnőttek egyaránt otthon érzik magukat a házban, de ezt az örömot csak tetézné, ha mindenki jobban vigyázna a berendezésre, falakra, tisztaságra.

A művészet alapvonása a katarzis. Erről felismerhető, ha igazi művész. Nekünk, hívőknek nem feltétlenül a hit lezárt gondolatokkal oktató megnyilvánulásait kell keresni, olykor a kétélkedő, de őszinte Isten- és igazságkeresésben több művész felemelő erőt találunk. A kamasz és az idős ember újra megkérdőjelezzi élete fő tartópilléreit, csak mindkettő másféleképpen. Az idős embernek már nincs sok ideje a kísérletezésre. Az alábbi versben a most nyolcvanegy éves, Kossuth-díjas költő, a nemzet művésze a szívverést és légzést követő, lüktető sorokban fogalmazza meg a sokat tapasztalt ember legmélyebb, kétségekkel terhelt vágyait.

Buda Ferenc: Ha lenne ha nem lenne

Ha lenne ha nem lenne
jó volna hinni benne
bízni akár a gyermek
kit apja sose vert meg
s bántani nem is akarja
örvend hogy ő a sarja
viseli arcvonását
s még nem csúfítja álság

Ha nem lenne is volna
néha le-lehajolna
hozzám mellém a porba
hitemre kétélyemre
 mindenkor bölcs szava lenne
sosem vezetne félre
és miatta vagy érte
nem kéne mindenféle
fura csodákban hinnem
hisz így is kész csoda minden
léte a csillagnak szélnek

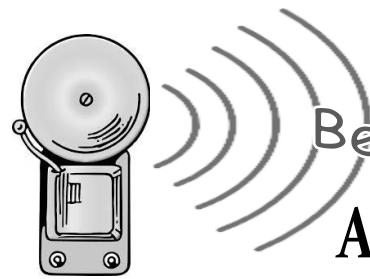
fűszálnak falevélnek
bogárnak kismadárnak
ahogy a fény kiárad
s az hogy még mindig élek
csoda maga az élet

Ha volna ó ha lenne
oktatna okos rendre
illendő türelemre
földem hogy évről évre
méltó magot teremne

Túl a dolgok fonákán
téveszmék torz világán
benne jó volna hinnem
egyszerűbb lenne minden
az igen igen s a nem nem

Jó volna hinni benne
ha lenne ha nem lenne

A keresztes háborúk tudományos szemmel

Az *Intercollegiate Review* 2011. tavaszi számában Paul F. Crawford négy mítoszt cáfolt meg a keresztes hadjáratokkal kapcsolatban. Az első az, hogy a keresztes hadjáratok előzmények nélküli támadások voltak a muszlim világ felé. Valójában az első hadjárat idejére már 450 éve harcban állt a terjedő iszlám a kereszténységgel. 632-ben, az iszlámot megalapító Mohamed halálakor Egyiptom, Palesztina, Szíria, Kis-Ázsia, Észak-Afrika mind keresztény területek voltak. A Római Birodalom a mediterráneum területét ölelte fel. A kereszténység Palesztinában született meg, első nagy központjai is azon a környéken helyezkedtek el. Ezekben a területeken a kereszténység volt a túlnyomó többség vallása, de még Perzsiában is voltak olyan keresztény kisebbségek, mint a nesztoriánusok, és Arábiában is sok keresztény közösség működött. Nem sokkal Mohamed halála után, 638-ban a muzulmánok már elfoglalták Jeruzsálemet, 717-18-ban pedig szerencsére sikertelenül próbálták meg bevenni Konstantinápolyt. 732-re viszont a keresztyének elvesztették Kis-Ázsiát, Észak-Afrikát Egyiptommal, Palesztinát, Szíriát, de még a leendő Spanyolország és Franciaország déli részét is.

Egy hibbant kalifa, a fátimida al-Hakim (996-1021), miután vereséget szenvedett Bizánctól, birodalma keresztyéinek élte ki csalódottságát: megtiltotta a körmeneteket, kiszorította a köztisztiségekből a keresztyéket, tíz év alatt 30 ezer templomot fosztott és sajátított ki. Elkezdte zaklatni, kivégeztetni a zarándokokat és a zsidókat is. 1009-ben pedig leromboltatta a jeruzsálemi Szent Sír Bazilikát, amelyet teljesen el akart tüntetni a föld színéről, még a születés barlangját is szét akarta vésetni. Halála után Bizánc tárgyalásokat kezdett a bazilika újjáépítéséről az utóddal, Ali az-Zahirral, de a dolgok nem tértek vissza eredeti

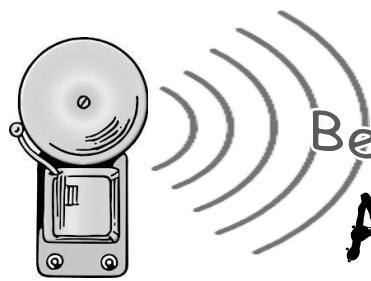
medrükbe, a zarándokokat tovább zaklatták. 1056-ban például háromszáz keresztényt utasítottak ki Jeruzsálemből. A zarándokok egyre inkább csoportosan és felfegyverkezve indultak útnak.

Ráadásul megérkeztek a szeldzsuk törökök, akik 1071-ben Manzikertnél megverték a bizánciakat, 1076-ban elfoglalták Szíriát, '77-ben pedig Jeruzsálemet. Nem voltak tekintettel a kialakult keresztény-muszlim *modus vivendire*, ami a térség arab vezetői és keresztény lakosai közt alakult ki, hanem vezetőcserékbe kezdtek.

II. Orbán hirdette meg az első keresztes hadjáratot 1089-ben. 1099. július 15-én a keresztes seregek elfoglalták Jeruzsálemet. A szörnyűségeket az apokaliptikus jelleg hangsúlyozása végett nagyíthatták fel a krónikások. A roham előtt pedig az ostromlók engedélyezték a város elhagyását, amit sok ezer keresztény, zsidó és muszlim meg is tett. Az idők folyamán létrejött keresztes államokban a minden időben előforduló atrocitásokkal együtt a muzulmánok szabadon gyakorolhatták vallásukat, birtokolhattak földet, építhettek mecseteket és iskolákat, elzarándokoltak Mekkába. Ibn Jubayr spanyol muszlim 1180 körül azt írta, amikor a Szentföldön át Mekkába utazott, hogy a keresztyének uralma alatt jobb dolguk van a muzulmánoknak, mint saját országaikban.

Jó, ha tudjuk, hogy a muzulmán világban a 19. századig nem volt téma a keresztes hadjáratok ideje. Amikor az első világháború után Stéphen Pichon a későbbi I. Fajszál iraki királlyal tárgyalt, és a francia diplomata rámutatott, hogy hazája a keresztes hadjáratok ideje óta érdekelte Szíriában, Fajszál kedélyesen visszakérdezett: „*Pardon, melyikünk is nyerte meg a keresztes hadjáratokat?*”. Az iszlám világ 1899 után fedezte fel újra magának a keresztes hadjáratokat – a nyugatnak köszönhetően.

A Hesemann által hivatkozott Egon Flaig, a greifswaldi egyetem professzora 2006 szeptemberében, a Frankfurter Allgemeine Zeitungban írt esszéjében leszögezte: II. Orbán pápa jól látta a helyzetet. Ha Konstantinápoly 1100-ban elesett volna, Európára négy száz évvel korábban zúdul rá a török sereg, és talán így létre sem jött volna az ekkoriban alakulni kezdő, virágzó késő-középkori kultúra: a szabad városok, az alkotmányviták, a katedrálisok, a reneszánsz és a tudomány fellendülésének világa. A túlkapások pedig, amelyek a pápákat is elrettentették és tiltakoztak ellenük, ebből a szempontból másodlagosnak tekinthetők. A középkorban még úgy gondolták az öntudatos európaiak, hogy meg kell védeni a civilizációjukat. *Forrás: Mandiner*

Becsöngettek!²⁰ Hittan-bioetika óra

A lombikbébi-ügy... Tegyük helyre!

Az Egyház folyamatosan fennálló tanítását erősítette meg Veres András, a Katolikus Püspöki Konferencia elnöke Szent István napi beszédében. A kissé túllihegett felháborodások hátterében persze hozzáértetlenség húzódik meg. *A Katolikus Egyház katekizmusa* a gyermekáldásról :

2373 A Szentírás és az Egyház hagyományos gyakorlata a nagy családokban Isten áldásának és a szülők nagylelkűségének jelét látja.

...

2375 Az emberi terméketlenség csökkentésére irányuló kutatások bátorítandók, föltéve, hogy "az emberi személy, elidegeníthetetlen jogai, valódi és teljes javai" szolgálatában végzik azokat, "Isten tervének és akaratának megfelelően".

2376 Azok a technikák, amelyek a házaspár számára idegen, harmadik személy bevonásával (sperma vagy petesejt adományozásával, méh bérbeadásával) a közös szülőséget fölbontják, súlyosan erkölcsstelenek. Ezek a technikák (idegen spermával való [heterológ] megtermékenyítés és beültetés) sérlik a gyermeknek azt a jogát, hogy az általa ismert és egymással a házasság köteléke által egyesült apától és anyától szülessen. Megsértik a "házastársak kizárolagos jogát, hogy kizárálag a másik által váljanak apává és anyává".

2377 Amennyiben a házaspáron belül sor e technikák gyakorlására (homológ mesterséges megtermékenyítés és beültetés), talán kevésbé elvetendők, de erkölcsileg változatlanul elfogadhatatlanok maradnak, mert szétválasztják a nemi aktust az élet továbbadásának aktusától. A gyermek létét megalapozó cselekedet többé már nem olyan aktus, amelyben két személy kölcsönösen odaadja magát, hanem olyan aktus, mely "a magzat életét és identitását orvosok és biológusok hatalmára bízza, és az emberi személy eredete és sorsa felett a technika uralmát vezeti be. Ez az uralmi viszony már önmagában is ellentmond annak a méltóságnak és egyenlőségnek, melynek közösnek kell lennie a szülők és a gyermekek között." "A nemzetet erkölcsi szempontból nézve megfosztják sajátos tökéletességeitől, amikor nem a házastársi aktus, azaz a házastársi egyesülés sajátos gesztusának gyümölcseként akarják (...); csak a házastársi aktus két jelentése közötti összefüggés és az ember egységének tiszteletben tartása van összhangban az emberi személy méltóságának megfelelő nemzéssel."

2378 A gyermek nem járandóság, hanem ajándék. "A házasság legnagyobb ajándéka" egy új emberi személy. A gyermeket nem szabad tulajdonnak tekinteni, mintha követelni lehetne a "gyermekhez való jogot". Ezen a téren egyedül a gyermek rendelkezik igazi jogokkal; tudniillik, hogy "szülei házastársi szeretete sajátos aktusának gyümölcse legyen, hogy fogantatása pillanatától kezdve személyként tiszteljék".

2379 Az evangélium megmutatja, hogy a testi terméketlenség nem abszolút rossz. Azok a házaspárok, akik kimerítették a jogos orvosi segítségnyújtás lehetőségeit és terméketlenek maradnak, kapcsolódjanak az Úr keresztjéhez, ami minden lelki termékenység forrása. Elhagyott gyermekek örökbefogadásával és mások javára végzett komoly szolgálatokkal megmutathatják nagylelkűségüket.

Püspöki beszéd, lombikbébi, hisztéria

A Püspöki Kar elnöke a nemzeti ünnepen megemlíttette, hogy az Egyház nem ad hallgatólagos áldást a lombikbébi-programra, mert az nem egyeztethető össze a katolikus bioetikával. Az ellenérvek várható áradata megindult, nem várt szubjektivizmussal és érzelmi alapon. Persze a többség a gyermekekre és a gyermekvállalásra hivatkozott, mert ez mindenkit szíven üt, csak közben elkanyarodott az eredeti témától.

Logikusan felmerülő kérdés, hogy a kritikus vélemények valamennyi megfogalmazója vallását az Egyház és rajta keresztül a Szentlélek elvárásainak megfelelően gyakorló hívő-e, aki belülről ismeri közössége életét, ezért egy-egy ilyen vitában úgymond „hazai pályán” mozog-e? Aki nem, az egyáltalán miért folyik bele?

Nem tartanám helyesnek néhány mondattal elintézni az erre vonatkozó bioetikai gondolatmenetet, minden össze egy közérthető morális érvem van. Adódhat hívő család, aki érzelmi okokból nem bírja meg tartani a megfelelő előírást, és belevág egy helytelenített, mesterséges megoldásba, ahogy minden területen történhet szembefordulás az erkölcsi mércével, amelyet később, lelkiismeretben nyilván rendezni kell. Amikor azonban ezt a „magasugró lécet” egy területen egyszerűen eltávolítjuk, akkor ezt bármelyik, sőt az összes területen megtehetjük, aztán eltűnődhetünk azon, hogy minek vagyunk egyáltalán.

Minden esetre egy püspököt azért támadni, mert Egyháza álláspontját képviseli – anakronizmus. Hisztérikusán támadni pedig még enél is több...

Feladat: Fejtsd meg a rejtvényt! Egy válasz több szóból is állhat!
(Témakör: Hegyi beszéd)

2									
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3									
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

1									
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4									
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4									
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Függőleges:

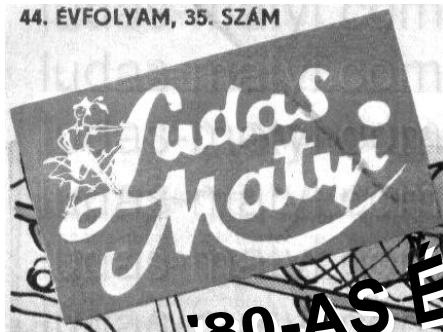
1. Így hívják azokat, akik békét teremtenek.
2. Ők nyernek igalmasságot.
3. Övék a mennyek országa.
4. Ők öröklik a földet.

Vízszintes:

1. Ez történik azokkal, akik éhezik és szomjazzák az igazságot!
2. A hegyi beszéd, az Ő híres mondása.
3. Ez történik azokkal, akik sírnak.
4. Ők fogják meglátni Istent.

EGY KIS ŐSZI HUMOR

44. ÉVFOLYAM, 35. SZÁM

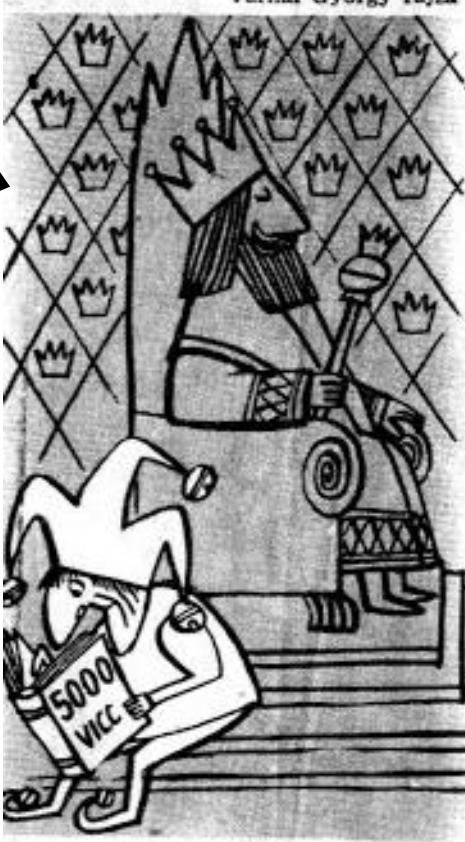
Mielőtt lépéseket tenne, ellenőr úr,

megsúgom, hogy kié lesz a ház.

Szakmai továbbképzés

Várnai György rajza

Ponton-híd és függőhíd a Dunán

Lehet, hogy ezzel a levéllel darázsfészekbe nyúlok, de úgy hallottam, hogy András atya szüntette meg a Közösségi Házban az úgynévezett „Baba-mama” klubot. Nem lehetne valamilyen formában most újra megszervezni?

Klára

Ha már ezt így hallotta, azt is hallotta, amikor hirdettem a saját családjaink körében az erre vonatkozó lehetőséget? Előtte az anyukák egymás közt intézkedtek így egy idő után olyanok szervezték, akik nem is közénk tartoztak, a ház kulcsa néha vadidegenek kezében cserélt gázdát. Nagyon örülnénk, ha közösségi fiatal anyukái ebből a célból újra összefognának, és kicsinyeikkel hétköznap délelőttönként összejönnének. Persze, külsősök is bekapcsolódhatnak, de a szervezők azok legyenek, akikkel szorosabb kapcsolatban állunk. A.a.

Igaz-e, hogy a plébánián valami főiskola-szerűség működik, amit más egyetem mellett is lehet végezni, s ha igen, pontosan mi ez és hogyan lehet jelentkezni rá? Köszönöm a választ: Levente

A felnőtt ifjúság hittanosi összejövetelei egybeesnek kollégistáink foglalkozásival. Ők viszont sokan vidékről, esetleg olyan falvakból származnak, ahol nincs a fiataloknak egyházi közössége. Ahhoz, hogy ezt képesek legyenek megszervezni, a csoporthat vezetni, tanítani tudják, az itteni órákon, valószínűleg szerdán esténként négy szemeszterben kapnak képzést. Ebbe mások is bekapcsolódhatnak, akik rendelkeznek érettségivel, félév végén tantárgyi és gyakorlati vizsgát tesznek, és a befejezéskor bizonyítványt kapnak. A tanuláshoz rendelkezésre állnak tankönyvek, hittanra pedig úgyis mindenkinél járnia kell valahová, csak itt egy kicsit szervezettebb formában történik minden. Szeptember első felében jelentkezhet minden érdeklődő! A.a.

Hol lehet kapcsolatba lépni a plébániai karitatíssal? Szegényebb családok segélyezéséről ki gondoskodik? (névtelen)

Nálam lehet jelentkezni, ha valaki szeretne részt venni a karitász tevékenységből. Számon tartjuk a szegényebb családokat, hiszen gyermekeik hozzáink járnak hittanra, a felnőtt családtagok pedig közösségi életünk résztvevői, és őket közvetlenül a plébánia támogatja. Aki teljesen kívülállóként kereshet segílyezésért, arról is igyekszünk informálódni, ha tudunk, és eszerint méltányosan segítünk. Akiről semmit sem tudunk, azt pedig invitáljuk magunk közé, hogy megismerhessük. Ennyit tehetünk. A.a.

Tehát akkor...

mi, mikor indul?

Szeptember 6-án, szerdán tartjuk az első **ovis-hittant**, délután 3/4-5-től. Ismerkedés, bábozás, játék, süti...

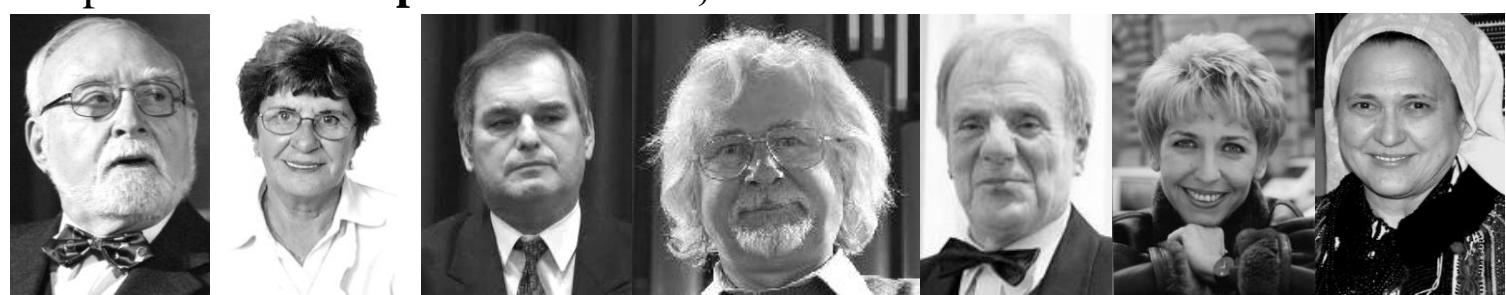
Szeptember 6-án, szerdán az esti mise után gyűlünk össze az első **felnőtt foglalkozásra**, ahol mindenki beszámol nyári utazásairól, élményeiről (készüljünk!). Ide várunk közösségeink képviselőit is egy nagy, valamennyi csoportot érintő találkozás megbeszéléssére.

Szeptember 7-én, csütörtökön délután negyed hattól tartjuk a következő **elsőáldozási foglalkozást**, ami ezután minden héten aktuális lesz, egészen az ünnepig! minden ebben érdekelt gyerek jöjjön a misehallgatási igazolással!

Szeptember 8-án, pénteken az esti mise után az első **kamaszhittanra** várunk az idén megbérmáltakat, a két év múlva bérmlásra készülő és az egyéb érdeklődő, 20 év alatti fiatalokat.

A Keresztény Kulturális Akadémia születésnapi szupergálája templomunkban **szeptember 23-án, szombaton este 7 órakor** kezdődik.

Kerek Korú Akadémikusok köszöntése: Baranyi László, Wittner Mária, Döbrentei Kornél, Ella István, Hegedűs Valér, Kertesi Ingrid, Petrás Mária. minden érdeklődő meghívott is!

Szentlélek Híradó - a Herminamezői Szentlélek Plébánia Lapja. Megjelenik: hétszer évente - ünnepkörönként. Felelős kiadó a plébánia, szerkeszti a Híradó munkatársi köre. Támogatók: Emberi Erőforrás Támogatáskezelő, Magyar Művészeti Akadémia, KKA, HSZTLPL Árpádházi Szt. Erzsébet Alapítvány.
E-mail: szentlelekhirado@gmail.com